

Sygn. akt II S 25/14

POSTANOWIENIE

Dnia 23 lipca 2014r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący: SSA Zdzisław Pachowicz (spr.) Sędziowie: SSA Grzegorz Kapera

SSA Wiesław Pędziwiatr

po rozpoznaniu w sprawie skazanego R. F.

skargi wniesionej przez skazanego

na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki - postępowanie przed Sądem Okręgowym we Wrocławiu w przedmiocie rozpoznania skargi na decyzję dyrektora zakładu karnego i komisji penitencjarnej

na podstawie art. 12 ust.1 Ustawy z dnia 17 czerwca 2004r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. Nr 179, poz. 1843)

postanawia

I. zwolnić skazanego od uiszczenia opłaty;

II. skargę oddalić.

UZASADNIENIE

Skazany R. F. wystąpił do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu ze skargą na naruszenie jego prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu w postępowaniu skargowym na decyzje dyrektora Zakładu Karnego Nr (...) we W. i Komisji Penitencjarnej tego zakładu.

Sąd Apelacyjny ustalił, co następuje:

W dniu 23 sierpnia 2013r. do Sądu Okręgowego we Wrocławiu wpłynęła skarga skazanego na decyzje dyrektora Zakładu Karnego Nr (...) we W. i Komisji Penitencjarnej tego zakładu. W dniu 5 września 2013r. Sąd Okręgowy wystąpił do dyrektora zakładu o nadesłanie niezbędnych informacji, a w dniu 5 listopada 2014r. wysłał stosowne ponaglenie. W dniu 18 listopada 2014r. nadesłano żadaną informację i kopie dokumentów.

W dniu 5 stycznia 2014r. wyznaczono termin posiedzenia na 7 marca 2014r. Po tym skazany został przetransportowany do Zakładu Karnego w R.. W związku z powyższym R. F. wystąpił do Sądu Okręgowego we Wrocławiu z wnioskiem o przesłuchanie go w drodze pomocy prawnej przez Sąd Okręgowy w Rzeszowie, a następnie o odroczenie posiedzenia wyznaczonego na dzień 7 marca 2014r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu zlecił Sądowi Okręgowemu w Rzeszowie przesłuchanie skazanego. W międzyczasie skazany został przetransportowany do Zakładu Karnego w W. i stąd Sąd Okręgowy w Rzeszowie zwrócił odezwę bez wykonania.

W dniu 11 kwietnia 2014r. wyznaczono kolejny termin posiedzenia na dzień 6 czerwca 2014r. Skazany znajdował się wówczas w Zakładzie Karnym w T. i w dniu 9 maja 2014r. wystąpił z wnioskiem o zlecenie przesłuchania go przez Sąd Okręgowy w Tarnowie. Jednocześnie tego samego dnia wystąpił do Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu ze skargą na przewlekłość postępowania.

W dniu 6 czerwca 2014r. Sąd Okręgowy we Wrocławiu zakończył postępowanie i utrzymał w mocy zaskarżone decyzje.

(dowód: akta Pen 1418/13 Sądu Okręgowego we Wrocławiu, informacja dyrektora ZK w T.)

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Skarga skazanego jest bezzasadna.

Oceniając prowadzone przez Sąd Okręgowy we Wrocławiu postępowanie skargowe należy stwierdzić, że jakkolwiek postępowanie to trwało stosunkowo długo, to jednak nie można dostrzec w nim przejawów przewlekłości, albowiem czas trwania tego postępowania determinowany był okolicznościami niezależnymi od Sądu Okręgowego.

W pierwszej kolejności trzeba zauważyć, że ponad 2 miesiące Sąd Okręgowy oczekiwał na informację dyrektora zakładu karnego. Nie był jednak biernym wobec tej zwłoki i wystosował stosowne ponaglenie.

Po wtóre, przetransportowanie skazanego do zakładu karnego w Rzeszowie i złożone na podstawie tego wnioski skazanego były kolejną przyczyną przedłużenia postępowania. Wobec udziału skazanego w czynnościach procesowych przed organami wymiaru sprawiedliwości, a więc czynnościach terminowych i pilnych, a z drugiej strony wobec możliwości rozpoznania skargi skazanego bez jego udziału w posiedzeniu, Sąd Okręgowy nie miał podstaw, aby nie wyrazić zgody na przetransportowanie skazanego do R.. Jednakże do wydłużenia postępowania nie doszło dlatego, że skazany został przetransportowany do innego zakładu karnego, ale przede wszystkim dlatego, że z tego powodu najpierw zażądał przesłuchania, w drodze pomocy prawnej (k-26), a następnie odroczenia posiedzenia (k-31). Podobnie postąpił po przetransportowaniu do T., kiedy zażądał przesłuchania w drodze pomocy prawnej, co siłą rzeczy musiało przedłużyć czas postępowania, a jednocześnie tego samego dnia sporządził skargę na przewlekłość tego postępowania. Sprawia to wrażenie, jakby nie chciał dopuścić do zakończenia postępowania w dniu 6 czerwca br.

To wszystko upoważnia do stwierdzenia, że czynności w tym postępowaniu były podejmowane prawidłowe i bez nadmiernej zwłoki, zaś do zakończenia tego postępowania nie doszło z przyczyn obiektywnych i postawy procesowej skazanego. Zatem jego wniosek o stwierdzenie przewlekłości postępowania jest bezzasadny i musi być oddalony.

W związku z powyższym postanowiono - jak na wstępie.